

เอกสารประกอบการสอน การแปล

เทอม 1 ปีการศึกษา 2568

อ. ศชาภัช หลิมเจริญ

สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น

ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยสวนสุนันทา

คำนำ

เอกสารประกอบการสอน รายวิชา JPL ๓๒๐๑ รายวิชา การแปลภาษาญี่ปุ่น ๑ นี้ได้เรียบเรียงขึ้น
อย่างเป็นระบบ ครอบคลุมเนื้อหาสาระรายวิชาในหมวดวิชาภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นเครื่องมือ
สำคัญของผู้สอนในการใช้ประกอบการสอนของอาจารย์ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา

ผู้เรียนควรได้ศึกษารายละเอียดแต่ละหัวข้อเรื่องที่สอนจากเอกสาร หนังสือ ตำรา หรือสื่ออื่นๆ
เพิ่มเติมอีก หวังว่าเอกสารประกอบการสอนนี้คงอำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนตามสมควร หากท่านที่
นำไปใช้มีข้อเสนอแนะ ผู้เขียนยินดีรับฟังข้อคิดเห็นต่างๆและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ผศ.ชชาภักษ์ ทลิสมเจริญ

สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
คำนำ	2
สารบัญ	3
แผนบริหารการสอนประจำรายวิชา	4
บทที่ 1 ความรู้พื้นฐาน โครงสร้างภาษาญี่ปุ่น	7
บทที่ 2 ความหมายในการแปล	14
บทที่ 3 กระบวนการแปล	20
บทที่ 4 ชนิดของคำ	29
บทที่ 5 การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นและการแปล	35
บทที่ 6 การแปลส่วนเติมเต็มในประโยค	42
แบบทดสอบการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ	74
บรรณานุกรม	84
ภาคผนวก	86

แผนบริหารการสอนประจำรายวิชา

รหัสวิชา JPL ๓๒๐๑

ชื่อรายวิชาภาษาไทย การแปลภาษาญี่ปุ่น ๑

ชื่อรายวิชาภาษาอังกฤษ Japanese Translation ๑

จำนวนหน่วยกิต ๓ (๓-๐-๖)

๑. จุดมุ่งหมายของรายวิชา

ศึกษาหลักการแปล ปัญหาและวิธีแก้ปัญหาคำ ผิดแปลประโยคที่มีโครงสร้างง่ายๆ ไปจนถึงประโยคที่ซับซ้อนขึ้น ทั้งจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยและจากภาษาไทยเป็นภาษาญี่ปุ่น

๒. วัตถุประสงค์ในการพัฒนา/ปรับปรุงรายวิชา

เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาเรียนรู้การแปล ปัญหาและวิธีแก้ปัญหาคำ ผิดแปลประโยคที่มีโครงสร้างง่ายๆ ไปจนถึงประโยคที่ซับซ้อนขึ้น ทั้งจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทยและจากภาษาไทยเป็นภาษาญี่ปุ่น

เนื้อหา

1. เทคนิคการแปลเบื้องต้นขั้นตอนที่ 1 ความรู้พื้นฐาน โครงสร้างภาษาญี่ปุ่น
2. เทคนิคการแปลเบื้องต้นขั้นตอนที่ 2 ความหมายในการแปล
3. เทคนิคการแปลเบื้องต้นขั้นตอนที่ 3 กระบวนการแปล
4. เทคนิคการแปลเบื้องต้นขั้นตอนที่ 4 ชนิดของคำ
5. เทคนิคการแปลเบื้องต้นขั้นตอนที่ 5 การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นและการแปล
6. เทคนิคการแปลเบื้องต้นขั้นตอนที่ 6 การแปลส่วนเติมเต็มในประโยค

วิธีการสอน

1. แนะนำคำศัพท์และแบบฝึกหัดคำศัพท์
2. แบ่งกิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับคำศัพท์
3. อภิปรายแนะนำไวยากรณ์และรูปประโยค
4. พุดสรุปหรือให้แบบฝึกหัดพร้อมเฉลย

การวัดผลและประเมินผล

1. กลยุทธ์การประเมินประสิทธิผลของรายวิชาโดยนักศึกษา

1. การเรียนการสอนในวันแรก ผู้สอนชี้แจงเรื่องการนำประโยชน์จากข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนไปพัฒนารายวิชา

2. นักศึกษาประเมินพัฒนาการของตนเอง เปรียบเทียบก่อนและหลังการเรียนวิชานี้

3. ส่งเสริมให้นักศึกษาประเมินผลการเรียนการสอน on line เพื่อการพัฒนารายวิชา

2. กลยุทธ์การประเมินการสอน

ผู้สอนประเมินการสอนของตนเอง ติดตามผลการเรียนของนักศึกษาโดยทำรายงานสรุปพัฒนาการของนักศึกษา รวมทั้งปัญหา อุปสรรค และแนวทางแก้ไข หรือปรับปรุงรายวิชา

3. การปรับปรุงการสอน

1. ประมวลความคิดเห็นของนักศึกษา การประเมินการสอนของตนเองและสรุปปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไขเมื่อสิ้นสุดการสอน เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการปรับปรุงรายวิชาในภาคเรียนต่อไป

2. ปรับปรุงรายละเอียดของรายวิชาให้ทันสมัย

4. การทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในรายวิชา

1. อาจารย์แสดงตัวอย่างการประเมินผลรายวิชาเพื่อการทวนสอบ

2. เปรียบเทียบการให้คะแนนข้อสอบแต่ละข้อในรายวิชา ตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. (อาจ) มีการสุ่มตรวจสอบการให้คะแนนในรายวิชาหรือรายงานของผู้เรียน

5. การดำเนินการทบทวนและการวางแผนปรับปรุงประสิทธิผลของรายวิชา

นำข้อคิดเห็นของนักศึกษาจากข้อ 1 มาประมวลเพื่อจัดกลุ่มเนื้อหาความรู้ที่ต้องปรับปรุง วิธีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อนำผลไปปรับปรุงการเรียนการสอนในรุ่นต่อไป

การประเมินผล

1. การเข้าเรียน	10%
2.การมีส่วนร่วมในกิจกรรมในชั้นเรียน อ่าน อภิปราย	15%
3.แบบฝึกหัด	15%
4.สอบย่อย	10%
5.สอบกลางภาค	25%
6.สอบปลายภาค	25%

อักษร	ผลการศึกษา	ช่วงคะแนน	ค่าระดับคะแนน
A	ดียอดเยี่ยม	86.00 – 100	4.00
A-	ดีเยี่ยม	82.00 – 85.00	3.75
B+	ดีมาก	78.00 – 81.00	3.50
B	ดี	74.00 – 77.00	3.00
B-	ค่อนข้างดี	70.00 – 73.00	2.75
C+	ปานกลางค่อนข้างดี	66.00 – 69.00	2.50
C	ปานกลาง	62.00 – 65.00	2.00

C-	ปานกลางค่อนข้างอ่อน	58.00 – 61.00	1.75
D+	ค่อนข้างอ่อน	54.00 – 57.00	1.50
D	อ่อน	50.00 – 53.00	1.00
D-	อ่อนมาก	46.00 – 49.00	0.75
F	ตก	0.00 – 45.00	0
S	ผ่าน(ปรับพื้นฐาน)	50 ขึ้นไป	-
U	ไม่ผ่าน(ปรับพื้นฐาน)	ต่ำกว่า 50	-

บทที่ 1

ความรู้พื้นฐาน โครงสร้างภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่1 รู้จักโครงสร้างของประโยคในภาษาญี่ปุ่น

ตอนที่2 รู้จักชนิดของคำแต่ละคำ

ตอนที่3 รู้จักประโยคความเดียวความซ้อน

ตอนที่1 รู้จักโครงสร้างของประโยคในภาษาญี่ปุ่น

考えましょう

ในเบื้องต้นของการทำความเข้าใจในภาษาญี่ปุ่น จะมีคำกล่าวไว้ว่าแปลจากข้างหลังมาข้างหน้า จะทำให้เข้าใจในความหมายของประโยคได้ ซึ่งการจะเข้าใจในการแปลจากข้างหลังมาข้างหน้าได้นั้น ผู้แปลจะต้องทำความเข้าใจในความหมายของคำศัพท์ หน้าที่ของคำช่วย และช่วงเวลาของประโยคนั้นๆตามสิ่งที่เคยเรียนมาเกี่ยวกับภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น ลองพิจารณาจากประโยคข้างล่างนี้ และลองตอบคำถามต่อไปนี้

1. あした、田中^{たなか}さんは だいがくへ 行きますか。

2. あの人は 田中^{たなか}さんですか。

ข้อที่ 1 แปลจากข้างหลังมาข้างหน้า ได้อย่างไร ระหว่าง

- A. ไปมหาวิทยาลัยคุณทานากะฟຸ່ງนี้ใหม่
- B. คุณทานากะไปมหาวิทยาลัยฟຸ່ງนี้ใหม่

ข้อที่ 2 แปลจากข้างหลังมาข้างหน้า ได้อย่างไร ระหว่าง

- A. คนนั้น คือ คุณทานากะไซใหม่
- B. คือทานากะไซใหม่คนนั้น

คำตอบ

ข้อที่1 ตอบข้อ _____ เหตุผลที่ตอบเพราะ _____

ข้อที่2 ตอบข้อ _____ เหตุผลที่ตอบเพราะ _____

勉強しましょう

การแปลภาษาญี่ปุ่นหากจะแปลจากข้างหลังมาข้างหน้านั้น

ไม่ได้หมายความว่าสามารถแปลได้เสมอไป ต้องอาศัยการทำความเข้าใจในตัวโครงสร้างภาษาญี่ปุ่น
หน้าที่ของ คำช่วย (助詞) ความหมายของคำกริยา (動詞) ลองพิจารณาจากโครงสร้างต่อไปนี้
โดยจะกำหนดลำดับการแปลเป็นตัวเลขข้างบนคำศัพท์เพื่อง่ายต่อการแปล ดังต่อไปนี้

1 4 3 2
ア：わたし は だいがく の せんせい です。

จากประโยคข้างต้นนี้ แยกคำศัพท์ตามตัวเลขเป็น

ตัวเลข 1	わたし	=	ฉัน
ตัวเลข 2	です	=	เป็น อยู่ คือ
ตัวเลข 3	せんせい	=	อาจารย์
ตัวเลข 4	だいがく	=	มหาวิทยาลัย

เมื่อนำมาแปล ตามตัวเลข ก็จะได้ว่า ฉัน คือ อาจารย์ มหาวิทยาลัย

และที่ไม่ได้ใส่ตัวเลข คือ คำช่วย は และ の ซึ่งในภาษาญี่ปุ่น

คำช่วยจะทำหน้าที่บอกคุณสมบัติหรือบอกหน้าที่ของคำที่อยู่ข้างหน้า

เช่น

がくせい は ここ です。

คำช่วย は บอกให้เรารู้ว่า คำว่า がくせい เป็น ประธานของประโยค

ประธานของประโยคคืออะไร

ประธานของประโยค คือ คำที่เราต้องการเน้นสิ่งที่เราจะกล่าวต่อไป เช่น

(ฉันกินข้าว) เราพูดคำว่าฉัน เพื่อต้องการบอกว่า (ฉัน) เนี่ยนะ กินข้าว

ดังนั้น ในการแปลโครงสร้างในภาษาญี่ปุ่น เวลามีคำช่วย **は** ในประโยคจึงจำเป็นต้องแปล

คำที่อยู่ข้างหน้า **は** และจากนั้นจึงแปลจากข้างหลังมาข้างหน้า หากไม่มีคำช่วย **は**

ก็ให้แปลจากข้างหลังมาข้างหน้าได้เลย

โครงสร้างภาษาญี่ปุ่นในประโยค จะอยู่ในรูป

ในประโยคสามารถมีได้มากกว่า1

(เป็น, อยู่, คือ)

รูปแบบที่1 (N + คำช่วย) + N หรือ ADJ + **です**。

รูปแบบที่2 (N + คำช่วย) + N คำช่วย + V 。

เช่น รูปแบบที่ 1 わたし は 銀行員 です。

ラーメン は おいしい です。

รูปแบบที่ 2 わたし は ^{しょくどう} 食堂 ^{はん た} でご飯を食べます。

練習しましょう？

ลองแปลข้อความต่อไปนี้ตามลำดับตัวเลขข้างบนคำศัพท์

1 3 2
^{たけた}
1. 竹田さん は あそこ です。

แปล _____

1 3 2
^{たけた}
2. 竹田さん は あそこ に います。

แปล _____

1 4 3 2
3. ここ は わたし の だいがく です。

แปล _____

3 2 1
4. あした、だいがく ^い へ 行きます。

แปล _____

1 4 3 2
5. きむらさん も あした だいがく へ 行きます。

แปล _____

1 2 4 3
6. キムさんは あたま が いい です。

แปล _____

2 1 3 5 4
7. この くるま は ^{ねだん} 値段 が ^{やす} 安い です。

แปล _____

1 4 3 2 5
8. パーユンさんは ^{ひと} どんな 人 です か。

แปล _____

3 2 1 5 4
9. 母が作った料理 は おいしい です。

แปล _____

1 6 5 4 3 2
10. これ は ^{にほん} 日本に デパートで 買った カメラ です。

แปล _____

เพิ่มเติม

ในข้อที่ 5 คำช่วย **も** นั้นจะทำให้คำที่อยู่ข้างหน้า ทำหน้าที่เป็น ประธาน เช่นกันแต่จะแตกต่างจาก **は** ตรงที่ จะมีความหมายที่คล้อยตามกับประโยคที่เคยกล่าวไว้ก่อนหน้านี้ (ก็, ด้วย, เช่นกัน) ดังนั้นจึงสามารถแปลหน้าคำช่วย **も** เป็นอันดับแรกได้ และ ข้อที่ 6, 7 คำช่วย **が** นั้นจะทำให้คำที่อยู่ข้างหน้า ทำหน้าที่เป็น ประธานรอง (หมายถึง คำที่มีความเกี่ยวข้องกับคำที่เป็นประธานหลัก เช่น คุณสมชาย มือ สวย คำที่เป็นประธานหลัก คือ คุณสมชาย คำที่เป็นประธานรอง คือ มือ เป็นต้น)

ในขั้นต้นฝึกฝนในการแปลลักษณะของการเรียงเป็นรูปแบบที่กำหนดเองก่อนจากนั้นในการแปลภาษาญี่ปุ่นขั้นที่สูงขึ้นไป การแปลจะปรับเปลี่ยนตามการตีความของผู้แปล ซึ่งผู้แปลจะต้องฝึกฝนการแปล โดยการทำความเข้าใจรูปประโยค โครงสร้าง ความหมาย ตลอดจนไวยากรณ์บางประเภทที่มีความรู้ลึกหรือบอกข้อเท็จจริง ดังนั้นก่อนจะไปถึงขั้นของการแปลขั้นที่สูงขึ้น ผู้แปลจำเป็นต้องทำความเข้าใจบทแปลหรือในที่นี้คือ

ในตัวคำประโยคภาษาญี่ปุ่นให้ตรงตามความหมายของผู้เขียนให้ได้
เพื่อจะสามารถแปลได้ตรงตามความหมายของบทแปลนั้นๆ

ตอนที่ 2 รู้จักชนิดของคำแต่ละคำ

考えましょう？

ในแต่ละประโยคที่เรียนกันมาในเรื่องของไวยากรณ์หรือคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น ทราบกันหรือไม่
ว่าคำคำนี้เป็น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา หรือคำบ่งชี้

ลองดูตัวอย่างรูปประโยคภาษาญี่ปุ่นในหนังสือเล่มนี้ได้ และลองจำแนกออกมา แบ่งคำออกมาว่า
คำนี้คือคำอะไร หรือจากประโยคดังต่อไปนี้

キムさんは レストラン で ご飯 を 食べに 行きます。

ลองวงกลมข้อที่คิดว่าถูกต้อง

キムさん	คือ	① คำ นาม	② บ่งชี้
は	คือ	① คำ ช่วย	② กริยา
レストラン	คือ	① คำนาม	② กริยา
で	คือ	① คำ ช่วย	② กริยา
ご飯	คือ	① คำ นาม	② บ่งชี้
を	คือ	① คำ นาม	② ช่วย
食べ	คือ	① คำนาม	② กริยา
に	คือ	① คำบ่งชี้	② ช่วย
行きます	คือ	① คำนาม	② กริยา

勉強しましょう

ชนิดของคำมีตำรา เอกสาร

หลายผลงานที่ระบุถึงชนิดของคำมีจำนวนมากมายและมีรายละเอียดในประเภทและหน้าที่ในการใช้งานในรูปประโยคนั้นๆ แต่ในเอกสารชุดนี้จะขอจำแนกประเภทของคำเป็น 2 ประเภท คือ คำที่ผันได้ และ คำที่ผันไม่ได้ ซึ่งจะแบ่งชนิดออกเป็น คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำช่วย คำวิเศษณ์ คำสันธาน คำอุทาน คำบ่งชี้ เพื่อการทำความเข้าใจการแปลภาษาญี่ปุ่นขั้นเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

คำที่ผันไม่ได้

1 คำนาม คือ คำที่กล่าวถึง คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ และสามารถทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค กรรมของประโยค คำนามมีลักษณะที่ผันไม่ได้

ชนิดของคำนามแบ่งได้เป็น

- 1.1 คำนามทั่วไป เช่น 雨(あめ) 人(ひと) 水(みず)
- 1.2 คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ 山田(やまだ) 東京(とうきょう)
- 1.3 คำแทนคำนาม หรือ สรรพนาม เช่น わたし あなた きみ
- 1.4 คำบอกจำนวน ひとつ ふたり みっか
- 1.5 คำนามโดยหน้าที่ เช่น こと もの とこと わけ
- 1.6 คำอาการนาม เช่น 勉強(べんきょう) 掃除(そうじ) 運動(うんどう)
運転(うんてん)

2 คำช่วย คือ คำที่แสดงหน้าที่ของ คำ ในประโยคเพื่อกำกับให้คำนั้นๆทำหน้าที่อะไร คำช่วยแบ่งประเภท ตามหน้าที่ดังต่อไปนี้

หน้าที่ คำช่วย

ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำเพื่อบอกหน้าที่ของคำนาม

が、を、に、へ、から、と、で、まで、より

ระบุของขอบเขต

は、か、や、も、だけ、しか、さえ、ぐらい、ほど、ばかり、でも、
こそ、など

ใช้เชื่อม ประโยค が、けれど、から、ので、のに、し、ながら

ใช้แสดงความรู้สึกของผู้พูด か、よ、ね、わ、さ、の、け

3 คำวิเศษณ์

คำวิเศษณ์ คือ คำที่ใช้ขยายคำกริยา ในประโยค และมีบางกรณีที่ใช้ขยายคำวิเศษณ์ด้วยกันได้
คำวิเศษณ์ในภาษาญี่ปุ่นแบ่งประเภทได้ดังต่อไปนี้

3.1 คำวิเศษณ์แสดงสภาพ คือ คำที่ใช้ขยายกริยาที่แสดงการกระทำของ คน สัตว์ สิ่งของเช่น

(1) 彼(かれ)はいつもにこにこ笑っている เขายิ้มบ่อยยิ้มใหญ่อยู่เสมอ

(2) 課長(かちょう)はものをはっきり言う人です。

ผู้จัดการแผนกเป็นคนพูดอะไรชัดเจน

3.2 คำวิเศษณ์ที่ใช้แสดงปริมาณ ระดับ คือ คำที่ใช้แสดงระดับหรือปริมาณมักใช้ขยายคำกริยา เช่น 全部、とても すいぶん、非常に หรือ ขยายคำกริยาอุปภิเศษ เช่น あまり、ぜんぜん、けっして เป็นต้น

3.3 คำวิเศษณ์ที่แสดงความถี่ คือ คำที่แสดงความถี่ของการกระทำ เช่น よく(บ่อยๆ) ときどき(บางครั้ง) めったに(แทบจะไม่) たびたび(บ่อยๆครั้ง) いつも(เสมอๆ) เป็นต้น

3.4 คำวิเศษณ์แสดงความคิด ทศนะของผู้พูด คือ

คำวิเศษณ์ที่ใช้ควบคู่กับสำนวนท้ายประโยคเพื่อแสดงความคิด เช่น ぜひ ~v てください = ぜひ来てください。มาให้ได้นะ หรือ たぶん~だろう = 彼はたぶん来ないだろう。เธอคงจะไม่มา เป็นต้น

3.5 คำวิเศษณ์ที่แสดงกาลเวลา คือ คำวิเศษณ์ที่แสดงช่วงเวลา ทั้งในอดีต เช่น かつて(เมื่อก่อน) さきほど(เมื่อสักครู่) ช่วงเวลาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น これから(จากนี้ไป) もうすぐ(ในไม่ช้า)

これから 買い物に行く。ต่อจากนี้จะไปซื้อของ

3.6 คำวิเศษณ์ที่ใช้แสดงการณลักษณะ เช่น もう(แล้ว) まだ(ยัง) やっと(ในที่สุด) すぐ(ในทันที) いよいよ(ใกล้จะ、จวนจะ) เป็นต้น

宿題はまだ出していません。การบ้านยังไม่ส่งเลย

3.7 คำคุณศัพท์ที่ผันให้เป็นคำวิเศษณ์ คือ คำคุณศัพท์ที่ผันในรูปขยายคำกริยา เช่น やさしい~やさしく、しずかな~しずかに ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) このこたえをやさしくしてください。คำตอบนี้ทำให้ง่ายหน่อย

(2) 子どもが寝ていて、しずかにしてください。ลูกหลับอยู่ กรุณาเงียบๆหน่อย

4. คำสันธาน

คำสันธาน คือ คำที่ใช้เชื่อมคำหรือประโยค และบางคำสามารถเชื่อมได้ทั้งคำและประโยค

คำสันธานที่ เชื่อมระดับ คำ เช่น または(หรือ)、あるいは(หรือ)、および(และ) เป็นต้น

คำสันธานที่เชื่อมระดับประโยค เช่น だから、しかし、そこで

คำสันธานที่เชื่อมทั้งระดับคำและประโยค เช่น **そして、つまり**
ซึ่งรายละเอียดของคำสันธานยังมีอยู่มาก เช่น คำสันธานที่บอกเหตุและผล บอกความขัดแย้ง
ในรายละเอียดนี้ผู้เรียนสามารถศึกษาเพิ่มเติมใน เรื่องของไวยากรณ์พื้นฐานได้

5. คำอุทาน

คำอุทาน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1. คำที่ใช้แสดงอารมณ์ 2. คำที่ไม่ใช้แสดงอารมณ์ เช่น คำทักทาย
คำขานรับ

5.1 คำที่ใช้แสดงอารมณ์ เช่น **あ、おや、まあ、あら、あれ**

คำที่แสดงความรู้สึกครัดไม่ถึงต่อเรื่องราวตรงหน้า หรือสิ่งที่อีกฝ่ายพูด เช่น **なんと** (อะไรกันนี้)、
〜(หา)

คำที่แสดงความรู้สึกเห็นด้วย เช่น **はい、ええ、いや、いいえ、**

คำที่แสดง ความรู้สึกเข้าใจต่อสิ่งที่อีกฝ่ายพูด เช่น **なるほど**(อย่างงี้เอง)、**ふうん、はあ**

A: **最後に、こうしたら、こうなります。สุดท้ายนี้ถ้าทำอย่างนี้ก็จะได้ อย่างนี้**

B: **なるほど、わかりました。อ้อ อย่างงี้เอง**

คำที่ แสดงความหมายว่ากำลังคิดหาคำตอบอยู่ เช่น **さあ、ええと、あの、そうね**

คำเรียกอีกฝ่ายเช่น **もしもし、あのう、おい、こら、ねえ**

A: **あのう、すみません。 B: はい、何ですか。**

5.2 คำที่ไม่ได้ใช้แสดงอารมณ์ (คำทักทาย)

เช่น **おはようございます、ってきます、いってらっしゃい** เป็นต้น

6. คำบ่งชี้

คำบ่งชี้ คือ คำจำพวก **こ、そ、あ、ど** ดังต่อไปนี้

こ	これ	ここ	こちら	この+n	こんな	こう
そ	それ	そこ	そちら	その+n	そんな	そう
あ	あれ	あそこ	あちら	あの+n	あんな	ああ
ど	どれ	どこ	どちら	どの+n	どんな	どう

หลักการการใช้คือ

こ ใช้บ่งชี้ในสิ่งที่อยู่ตรงหน้าและอยู่ในขอบเขตของผู้พูด.

そ ใช้บ่งชี้สิ่งที่อยู่ในขอบเขตผู้ฟัง

あ ใช้บ่งชี้สิ่งที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตของทั้งผู้พูดและผู้ฟัง

คำที่ผันได้

1. คำกริยา

คำกริยาในภาษาญี่ปุ่น คือ คำที่แสดงการกระทำหรือ ท่าทางความคิดในประโยค ในด้านภาษาญี่ปุ่นจะกล่าวว่า คำกริยา คือ ภาคแสดงในประโยค คำกริยาในภาษาญี่ปุ่นจะแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

กริยากลุ่มที่ 1 คือ กริยาที่สามารถผันตามเสียงทั้งห้า ได้แก่เสียง อะ อิ อู เอะ โอะ หรือ กริยาที่มีเสียงหน้า ます เป็นเสียง อิ เช่น かいます เป็นต้น

กริยากลุ่มที่ 2 คือ กริยาที่มีเสียงหน้า ます เป็นเสียง เอะ เช่น 食べます หรือ เป็นเสียงเดียว เช่น ぬます

กริยากลุ่มที่ 3 คือกริยากลุ่มพิเศษ ที่ผันไม่เป็นไปตามกลุ่มที่ 1 และ 2 มีอยู่ 2 ตัวคือ します และ 来ます

ข้อควรระวัง มีกริยาบางตัวที่ รูปอยู่ในกริยากลุ่มที่1 แต่หลักการผันอยู่ในกลุ่มที่ 2 เช่น 借ります (ขอยืม) おきます (ตื่นนอน) และอื่นๆ

ประเภทของคำกริยาในภาษาญี่ปุ่น จะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สกรรมกริยา และ อกรรมกริยา

สกรรมกริยา คือ กริยาที่ต้องใช้ร่วมกับกรรมตรง โดยมีคำช่วย を แสดงหน้าที่การเป็นกรรมตรงของคำนั้น เช่น. ご飯を食べます。

อกรรมกริยา คือ กริยาที่ไม่ต้องการกรรมตรง เนื่องจากในความหมายของคำกริยา กล่าวได้สมบูรณ์แล้ว เช่น

子どもが泣いています。 เด็กร้องไห้อยู่

2. คำคุณศัพท์

คำคุณศัพท์ คือ คำที่ทำหน้าที่ขยายคำนาม เพื่อ แสดงลักษณะหรือสภาพของสิ่งนั้น

คำคุณศัพท์ สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ คำคุณศัพท์ที่ลงท้ายด้วยเสียง อิ ๖ และคำคุณศัพท์ な โดยทั้ง 2 ประเภทนี้ มีวิธีใช้คือ นำไปวางไว้ข้างหน้าคำนาม เช่น

คำคุณศัพท์ ๖ การจะขยายคำนามใช้ดังต่อไปนี้ เช่นคำว่า たかひ (แพง) เมื่อนำมาขยายคำว่า <るま (รถ) เพื่อจะทำให้ได้ความหมายว่า รถแพง ก็จะได้ たかひくるま (รถแพง) เป็นต้น

คำคุณศัพท์ な การจะนำมายขยายคำนามใช้ดังต่อไปนี้ เช่นคำว่า しんせつ (ใจดี) เมื่อนำมาขยายคำนามคำว่า ひと คน เพื่อจะทำให้ได้ความหมายว่าคนใจดีก็จะได้ しんせつなひと (คนใจ) ข้อควรระวัง การนำคำคุณศัพท์ な มาขยายคำนามจะต้องนำ な มาเชื่อมด้วย

คำคุณศัพท์สามารถทำหน้าที่ คล้ายกับคำกริยาหรือเรียกว่าภาคแสดงได้
โดยวางไว้หลังประโยคหากเป็นคำคุณศัพท์ ใด ก็ให้วางไว้หรือเติม です เข้าไปได้ แต่หากเป็นคำคุณศัพท์
な ให้ตัด な ทิ้งแล้วเติมลงไปท้ายประโยค หรือเติม です เข้าไปได้ เช่น

あのひとがしんせつです。 คนคนนั้นเป็นคนใจดี

この漢字はむずかしいです。 คำนี้นี้ยาก

ลองมานับชนิดของคำกันเถอะ

ลองนับชนิดของคำต่อไปนี่ว่า มีคำชนิดใดบ้างที่อยู่ในบทอ่านนี้พร้อมนับจำนวน

ある^{ところ}所におじいさんとおばあさんが^す住んでいました。とても^{まず}貧しくて^{くる}暮らし
は大変でした。ある日のことです。おじいさんは、いつもの^{たきぎ}焼き木を取り
に山に出かけました。そこでおじいさんは、うさぎが^なわなにかかっているのを見つ
けました。おじいさんは、うさぎを^{すうじつ}助けてやりました。数日たったある日のこと
です。白い着物をきた娘さんがやってきました。

ตอนที่3 รู้จักประโยคความเดียว

ประโยคความเดียว

ประโยคความเดียว (Simple Sentence) คือประโยคที่มีความหมายสมบูรณ์บอกให้รู้ว่า ใคร
ทำอะไร โดยมีเนื้อความเพียงเนื้อความเดียว หรือกล่าวถึง สภาพอย่างใดอย่างหนึ่งเพียงสภาพเดียว

มีส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ ภาคประธาน และภาคแสดง

ซึ่งทั้งภาคประธานและภาคแสดงนี้อาจมีบท

ขยายเพื่อทำให้ประโยคมีความหมายชัดเจนมากขึ้น

ลักษณะของประโยคความเดียว

** มีกริยาแท้ หรือกริยาหลัก หรือภาคแสดงอยู่เพียงตัวเดียว

** กริยาช่วยหรือส่วนขยายอื่นๆอาจจะมีหรือไม่มีก็ได้

เช่น

ฉันเป็นนักเรียน

わたしは学生です。

ฉันกำลังอ่านหนังสืออยู่

わたしは本を読んでいます。

ฉันไม่เคยไปญี่ปุ่น

わたしは日本に行ったことがありません。

ฉันจะไปญี่ปุ่นวันที่ 30 เดือนนี้

わたしは今月の30日に日本へ行きます。

ฉันพูดภาษาอังกฤษได้ไม่เก่งเหมือนเขา

私は彼ほど英語が話せません。

ไวยากรณ์ภาษาญี่ปุ่นมีลักษณะสำคัญหลักๆ 3 ประการ

กรรมวางอยู่หน้าคำกริยา

คำขยายวางอยู่หน้าคำหลัก

คำช่วยต้องวางต่อท้ายคำหลัก

องค์ประกอบของประโยคภาษาญี่ปุ่น

องค์ประกอบของประโยคอาจแบ่งได้ 4 ชนิด คือ ภาคประธาน ภาคแสดง ส่วนเติมเต็ม

และส่วนขยายคำนาม โดยภาคแสดงอยู่ท้ายประโยค

ภาคแสดง

** อาจเป็นคำนามหรือคำคุณศัพท์ + です

** อาจเป็นคำกริยา

ภาคประธาน

** คำที่เป็นหัวข้อ (topic) ของประโยค

** ผู้กระทำการ

ส่วนเติมเต็ม

** คำนามอื่นๆในประโยคที่ใช้เพื่อเติมเต็มความหมายของภาคแสดงให้สมบูรณ์ขึ้น

มักมีการเติมคำช่วยหลังส่วนเติมเต็มเพื่อแสดงว่าส่วนเติมเต็มนั้นทำหน้าที่อะไรในประโยค

ส่วนขยายคำนาม

** คำหรือวลีที่ใช้ขยายคำนาม

ตัวอย่างประโยค: マリさんがきれいなかばんを買いました。

การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่น

การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นนอกจากทำเพื่อจับความหมายแล้ว

ยังทำให้เข้าใจระดับภาษาที่ใช้ เมื่อแปลออกมาจะได้ใช้ระดับภาษาที่สอดคล้องกับต้นฉบับ

ขั้นตอนในการวิเคราะห์โครงสร้างประโยค แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน (สมเกียรติ, 2559)

ขั้นที่ 1

** จับความหมายคร่าวๆของประโยคให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร

** หาส่วนที่เป็นประธานและภาคแสดงของประโยคหลัก (ถ้ามี)

** หากเป็นประโยคความซ้อน ควรแยกเป็นประโยคย่อยก่อน

แล้วจึงวิเคราะห์หาประธานและภาคแสดงของประโยค

ขั้นที่ 2

** พิจารณาว่าส่วนอื่นๆในประโยคทำหน้าที่อะไร เป็นส่วนขยายคำนาม หรือส่วนขยายภาคแสดง

บทที่ 2

ความหมายในการแปล

1.1 การแปลคือการถ่ายทอดรูปแบบทางภาษาหรือความหมาย

ลองมาพิจารณา

ผู้อ่านลองพิจารณาตัวอย่าง (a) และบทแปลในข้อ ก. และ ข. ต่อไปนี้ว่าแบบใด เหมาะสมกว่ากัน

(a) (คุณยายพยายามเกลี้ยกล่อมให้มั๊ยฝึกจิตให้เข้มแข็ง โดยให้เริ่มจากการตื่นแต่เช้าและนอนแต่หัวค่ำ แต่มั๊ยบอกว่าตนคงทำไม่ได้เพราะชอบนอนดึกตื่นสาย คุณยายจึงคะยั้น คะยอมนถามว่า

「まあ、だまされたおもと思って」

ควรแปลว่าอย่างไร

ก. คือ คิดซะว่าถูกยายหลอกแล้วกัน

ข. เชื้อยายเถอะ ลองดูก่อนนะ

สำหรับนักแปลมือใหม่ ที่เริ่มแปลมักไม่แน่ใจว่าควรเลือกวิธีการแปลอย่างไรระหว่าง การแปลแบบตรงตัวตามความหมายของตัวอักษรที่ปรากฏในต้นฉบับ (การแปลแบบ ก. ในตัวอย่างด้าน บน) และการแปลแบบไม่ต้องสนใจรูปภาพาษาในต้นฉบับ เน้นเพียงการถ่ายทอดความหมายให้ถูกต้องและ เข้าใจง่าย (การแปลแบบ ข.) ทัวไปจะเรียกการแปลแบบแรกว่า “การแปลแบบตรงตัว” และเรียก การแปลแบบหลังว่า “การแปลแบบเอาความ”

ในแง่หนึ่ง เราอาจกล่าวได้ว่า การแปลแบบตรงตัวเป็นการแปลโดยให้ความสำคัญกับผู้เขียน (ผู้แปล จึงพยายามแปลโดยรักษารูปภาษาตามต้นฉบับของผู้เขียน) ส่วนการแปลแบบเอาความเป็นการให้ความสำคัญกับผู้อ่าน (ผู้แปลจึงพยายามแปลให้ผู้อ่านอ่านแล้วสามารถเข้าใจได้โดยง่าย)

1.2 ชนิดของการแปล : (การแปลแบบตรงตัว)(การแปลแบบเอาความ)

การแปลแบบตรงตัว หมายถึง การแปลให้มีความหมายถูกต้องตรงตาม ใ่วให้ครบถ้วนสมบูรณ์ การแปลแบบตรงตัวที่กล่าวกันทั่วไปอาจแบ่งย่อยได้เป็น 2 ประเภท คือ

ก. การแปลโดยการถอดความตามตัวอักษรแบบคำต่อคำ เป็นการแปลโดยใช้ถ้อยคำในอีกภาษาหนึ่งที่มีความหมายเหมือนหรือใกล้เคียงกับถ้อยคำในภาษาต้นฉบับ รวมทั้งใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่สื่อความหมายประจำเหมือนหรือใกล้เคียงกับโครงสร้างในต้นฉบับเช่นกัน นักวิชาการบางท่านเรียกการแปลแบบนี้ว่า “การแปลแบบคำต่อคำ” (word-for-word translation) การแปลแบบนี้นิยมใช้ในการแปลพระคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ในสมัยก่อน แต่ปัจจุบันไม่เป็นที่นิยมกันนัก เนื่องจากเข้าใจยาก

ข. การแปลโดยการพยายามแปลให้ตรงตามต้นฉบับมากที่สุดเท่าที่โครงสร้างทางภาษาและไวยากรณ์ จะอำนวย โดยผู้แปลต้องพยายามคงทั้งรูปแบบทางภาษาและความหมายให้ถูกต้องและครบถ้วน อาจมี การดัดแปลงบ้างแต่ต้องดัดแปลงให้น้อยที่สุดและเป็นไปเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความดีชิ้นเท่านั้น การแปล ลักษณะนี้มักใช้ในการแปลกฎหมายสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ประกาศของทางราชการ เป็นต้น

การแปลแบบตรงตัวนี้มีข้อดี คือ ผู้แปลสามารถรักษาความเดิมไว้ได้ครบถ้วน ไม่ตกหล่น มีความละเอียด และสามารถสื่อรูปแบบหรือกระบวนการคิดของผู้เขียนได้ดี (มีข้อเสียเพียงผลสรุปหรือวัตถุประสงค์ในเชิงการสื่อสาร) แต่มีข้อเสีย คือ จะทำให้ผู้อ่านบทแปลรู้สึกว่าภาษาไม่เป็นธรรมชาติ อ่านยาก หรือบางครั้งอาจถึงกับอ่านไม่ค่อยรู้เรื่องเนื่องจากถ่ายโอนถ้อยคำสำนวนและโครงสร้างมาจากภาษาอื่น อีกทั้งความหมายอาจจะคลุมเครือหรือคลาดเคลื่อนเพราะถ้อยคำและโครงสร้างในแต่ละภาษามีความหมายที่กินความและแฝงนัยไม่เท่ากัน

การแปลแบบเอาความ คือ การแปลโดยเน้นการถ่าย ความหมายเพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนบทความต้นฉบับต้องการสื่อ การแปลแบบนี้นิยมใช้ในการแปลสารประเภทที่เน้นการให้ข้อมูล (เช่น รายงาน ตำราทางวิชาการ คู่มือการใช้งาน) การแปลชนิดนี้เน้นผู้อ่านในภาษาปลายทางมาก คือ เน้นการแปลให้เป็นภาษาปลายทางที่สละสลวย เป็นธรรมชาติและมีความชัดเจน เข้าใจง่าย

やって見よう！

1. ลองแปลข้อความความต่อไปในให้อยู่ใน การแปลแบบเอาความ

しゃしん ねんだい とうきょう とうきょう
この写真は 1970年代の東京です。東京タワーは 1958年にできたので、できて
じゅうすうねん たか たてももの すく とうきょう どうぶつえん
十数年のころです。まだ高い建物ののは少ないです。このころ、東京の動物園のパンダ
だいにんき
が大人気で、見に行きました。

ที่มา : <https://a2-2.marugotoweb.jp/ja/snap/posts/95>

2. ลองแปลข้อความความต่อไปนี้อยู่ใน การแปลแบบตรงตัว

5月5日は「子どもの日」です。子どもの日には、こいのぼり^{かざ}を飾ります。大きいこいのぼり^{かざ}を飾りました。空^{そら}を泳いでいます。夕方^{ゆうがた}に片づけて、また次の日の朝^{あさ}、外^{そと}に出します。

ที่มา : <https://a2-2.marugotoweb.jp/ja/snap/posts/95>

考えましょう！

1. คิดว่าตนเอง สามารถแปลประเภทการแปลแบบไหนดีที่สุด

แปลแบบตรงตัว

แปลแบบเอาความ

2. ปัญหาที่ตนเองคิดว่าแปลไม่ได้ คือเรื่องอะไร

บทที่ 3

กระบวนการแปล

กระบวนการแปล (จากหนังสือ แปลภาษาญี่ปุ่น ไทย เบื้องต้นได้ให้กระบวนการดังต่อไปนี้)

1. การทำความเข้าใจและวิเคราะห์ต้นฉบับ
2. การถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาฉบับแปล
3. การปรับบทแปล
4. การทดสอบงานแปล

การทำความเข้าใจและวิเคราะห์ต้นฉบับ

ก่อนจะทำการแปล ผู้แปลควรอ่านต้นฉบับให้เข้าใจอย่างละเอียด คือ ผู้แปลต้องเข้าใจความหมายใน ถ้อยคำ ในต้นฉบับทั้งหมดได้อย่างถูกต้อง ทั้งความหมายตรง และ ความหมายแฝง หากมีคำศัพท์หรือโครงสร้างประโยคที่ไม่เข้าใจ ผู้แปลต้องค้นคว้าจนเข้าใจ หรือกรณีเป็นคำศัพท์ที่มีหลายความหมายผู้แปลต้องตีความความหมายของคำคำนั้นให้เข้ากับบริบทของต้นฉบับ

สรุปก็คือ ผู้แปลจำเป็นต้อง อ่านทำความเข้าใจต้นฉบับ ตีความความหมายของต้นฉบับ คาดคะเนความหมายของต้นฉบับ ให้เป็น

เช่น คำว่า ^{けしよし}化粧水 หากแปลตามตัว ^{けしよし}化粧 = แต่งหน้า (จะเห็นได้จากคำว่า ^{けしよし}化粧品 = เครื่องสำอาง) บวกกับคำว่า ^{すい}水 = น้ำ คำนี้ก็จะแปลว่า น้ำ
สำอาง

ซึ่งหากไม่มีการตีความหรือทำความเข้าใจความหมาย ก็จะทำให้เข้าใจต้นฉบับผิด
ความหมาย ของคำว่า ^{けしよし}化粧水 คือ โฉชน์

หรือปัญหาที่ไม่เข้าใจการแยกความหมายของคำศัพท์ เช่น ^{しようほうほう}使用方法 (使用+方法)
^{せんがんご}洗顔後 (^{せんがん}洗顔 + ^{あと}後) ^{みず}水かぬるま湯 (^{みず}水 + ^かか + ^{ぬるま湯}ぬるま湯)

การถ่ายทอดความหมายเป็นภาษาฉบับแปล

ก่อนลงมือถ่ายทอดความหมาย ผู้แปลจำเป็นต้องตีความวัตถุประสงค์ของผู้เขียนและกำหนดวัตถุประสงค์ของการแปลว่าจะแปลอย่างไร (แปลแบบตรงตัวหรือแปลแบบเอาความ) และผู้อ่านบทแปลของเราเป็นกลุ่มคนประเภทใด มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับบทแปลนี้มากน้อยเพียงใด เพื่อจะถ่ายทอดภาษาแปลได้เหมาะสมกับผู้อ่าน

หลังจากที่กำหนดได้แล้ว ผู้แปลลงมือแปล โดยในขั้นแรกเป็นการถ่ายทอดประโยคพื้นฐานละเอียดเรียงประโยคให้ถูกต้องตามระบบไวยากรณ์ของภาษาแปล เช่น

ちゅうもん けんとう きゃくさま ほんやく
ご注文をはじめでご検討されているお客様には、翻訳トライアル
をご用意しております。

หากพิจารณาแล้วจะพบว่าประโยคนี้เป็นข้อความของการโฆษณา เพื่อเชิญชวนให้ลูกค้ามาใช้บริการของตน จึงควรแปลแบบเอาความ (เน้นการถ่ายทอดความหมาย) อาจจะปรับภาษาให้กระชับและโดดเด่น สะดุดตาเพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์

やりましょうか。

ลองแปลประโยคตัวอย่างด้านบน

การปรับบทแปล

การปรับบทแปล หมายถึง การปรับเปลี่ยนถ้อยคำ สำนวน หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ในกรณีที่ผู้แปลเห็นว่าบทแปลนั้นยังไม่ถูกต้องหรือเหมาะสม ทั้งนี้ผู้แปลควรตรวจทานบทแปลของตนและทำการแก้ไขจนกว่าจะแน่ใจว่าบทแปลนั้นมีความหมายที่ถูกต้องแล้ว

เหตุผลของการปรับบทแปล

1. ปรับเนื่องจาก ความหมายผิดเพี้ยนไปจากต้นฉบับ (แปลผิด) เช่น

สถานการณ์ 1 : มีนายตำรวจถามลูกน้องว่า “ถ่ายรูปศพไว้หรือยัง”

ลูกน้องตอบว่า : すみました (ขอโทษครับ ยังเลยครับ)

สถานการณ์ที่ 2 : アジア^{ちいき}地域において、児童図書^{じどうとしょ}が不足^{ふそく}しており、(略) とい
う

(กล่าวกันว่า ในภูมิภาคเอเชียยังขาดแคลน แผนที่/ ห้องสมุดสำหรับเด็ก)

ในตัวอย่าง สถานการณ์ 1 ผู้แปลอาจจะเห็นว่า すみました คือคำว่า すみません ซึ่ง
すみました แปลว่า เรียบร้อยแล้วครับ ในสถานการณ์ที่ 2 児童 = เด็ก 図書 = ห้องสมุด (ปรับ
บทแปลจะได้ความหมายว่า หนังสือสำหรับเด็ก)

2. ปรับเนื่องจาก ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมระหว่างผู้ใช้ภาษาต้นฉบับกับ ภาษาแปล เช่น

สถานการณ์ 1 : 今夜^{こんや}の夕食^{ゆうしょく}は刺身^{さしみ}のしょう。

(คืน นี้ กิน ซาซิมิ กันเถอะ)

หากผู้อ่านต้นบทแปล ไม่เข้าใจ คำว่า ซาซิมิ ผู้แปลจะต้องแปลเพิ่ม อธิบายว่า คือ ปลาดิบ

สถานการณ์ 2 : 畳^{たたみ}が敷^しかれた部屋^{へや}

(ห้องปูเสื่อ)

หากผู้แปลให้ความหมายว่า ห้องปูเสื่อ อาจจะทำให้ผู้อ่านเกิดจินตนาการที่คลาดเคลื่อน ดังนั้นควรให้
ความหมายว่า ห้องปูเสื่อญี่ปุ่น

3. ปรับเนื่องจาก บทแปลกำกวม เช่น

สถานการณ์ที่ 1 : 検視官^{けんしかん}がこっちへやってきた。

(เจ้าหน้าที่ชันสูตรพลิกศพมาทางนี้)

สถานการณ์ที่ 2 : 彼は友達^{かれ}と二人^{ともだち}でこの島^{ふたり}に来た。^{しま き}

(เขามาเกาะนี้กับเพื่อนสองคน)

สถานการณ์ที่ 3 : (ยื่นของฝากให้เพื่อน)

つまらないものですが。

(ของไม่ดีอะไรหรอก)

หากพิจารณา ในสถานการณ์ที่ 1 อาจตีความได้ว่า เจ้าหน้าที่ชั้นสุตรพลิกศพ กระทำ
กริยา มาทางนี้ หรือ เจ้าหน้าที่ กระทำกริยา พลิกศพ (ให้หัน) มาทางนี้ หรือ สถานการณ์ที่ 2 เขา
มากับเพื่อนหนึ่งคน เมื่อรวมตัวเองด้วยจึงเป็นสองคน หรือ เขามากับเพื่อนอีกสองคน บทแปลควร
มีความหมายชัดเจน ไม่กำกวม ดังนั้น สถานการณ์ที่ 1 อาจจะปรับเป็น เจ้าหน้าที่ชั้นสุตรพลิกศพ
เดินมาทางนี้ หรือ เปลี่ยนจากเจ้าหน้าที่ชั้นสุตรพลิกศพ เป็น เจ้าหน้าที่ชั้นสุตรศพ สถานการณ์ที่ 2
อาจจะปรับเป็น เขากับเพื่อนมาเกาะนี้กันสองคน หรือ เขามาเกาะนี้กับเพื่อนอีกหนึ่งคน เป็นต้น

ในสถานการณ์ที่3 การแปลตรงตัวอาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจเจตนาผิด ว่าไม่เต็มใจ จึงควร
ปรับให้เป็น ของฝากเล็กๆน้อยๆ เป็นต้น

สถานการณ์ที่ 4 フネさんは 3人兄弟で にんきょうだい あに おとうと 兄と弟がいます。兄はタ

イソウという名前おくで、奥さんはオコゼといいます。弟はトシオといいます。

ตามคำแปลที่ขีดเส้นใต้ คุณฟูเนะมีพี่ชายน้องชายสามคน อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่าจำนวนพี่น้องของฟู
เนะมี สาม คน (ความจริง ฟูเนะมีพี่น้อง 2 คน เมื่อรวมเจ้าตัวเป็น 3 คน) เนื่องจากวิธีการพูดการให้
ความหมายของคนญี่ปุ่นเวลานับพี่น้อง คนญี่ปุ่นมักกล่าวรวมตัวเองเข้าไปด้วย แต่ในภาษาไทยมักจะพูด
เกี่ยวกับพี่น้องมากกว่าที่จะรวมตนเองไปด้วย
ในบทนี้จะกล่าวถึงการปรับบทแปลเพียงเท่านี้ การปรับบทแปลยังมีประเด็นรายละเอียด ลองไปอ่าน
เพิ่มเติมกัน

やりましょうか。

ลองแปลสถานการณ์ที่4

การทดสอบงานแปล

การปรับบทแปลเพียงไม่กี่ครั้งอาจยังไม่เพียงพอ ในกรณีที่ เป็นบทความที่ยาก หรือซับซ้อน ผู้แปล อาจจำเป็นต้องทำการทดสอบการแปลของตนว่าถูกต้องและเหมาะสมหรือไม่ ทั้งในแง่ภาษา และ ความหมาย เช่น

ในด้านของภาษา การทดสอบว่ามีคำฟุ่มเฟือย หรือ คำซ้ำกันมากเกินไป เช่น ภาพยนตร์ที่เขาไปดูที่ โรงหนังที่ชินจูวันนี้ที่สิบที่ผ่านมาเป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก หรือการปรับการใช้ภาษาพูดภาษาเขียน ในด้านของ ระดับภาษา เช่น **ผมอยากจะทำคุณจริงๆครับ**

ในด้านของความหมาย ควรอ่านบททวนว่าความหมายถูกต้องตามต้นฉบับหรือไม่ มีส่วนใดตก หล่นหรือไม่ การทดสอบนี้อาจให้เพื่อนช่วยอ่านบทแปลแล้วทดสอบโดยการให้ตอบคำถามของตนเพื่อ ตรวจสอบความถูกต้อง หากไม่แน่ใจว่าบทแปลถูกต้องหรือไม่ ให้กลับไปตรวจสอบความถูกต้องที่ต้นฉบับ อีกครั้ง

ผู้แปลอาจทิ้งบทแปลไว้ระยะหนึ่ง แล้วจึงกลับมาอ่านอีกครั้งว่าบทแปลที่แปลที่อ่านแล้วสามารถ เข้าใจได้อย่างทันทีหรือไม่ มีการแปลผิด หรือกำกวมหรือไม่ หรือใช้สำนวนที่ไม่เป็นธรรมชาติหรือไม่

ผู้อ่านลงพิจารณาการแปลของตน และลองกำหนดว่าตนเองแปลภาษาญี่ปุ่น มีกี่ขั้นตอนที่ผู้อ่าน กระทำ

練習しましょう!!!

จงแปลเนื้อหาต่อไปนี้ให้ถูกต้องครบถ้วน

使用方法 : 洗顔後、水気をよく拭き取ってから、適量を手のひらにとり、気になる部分によく伸ばし、なじませます。5分ぐらい待った後、水かぬるま湯で洗い流してください。その後は化粧水などの普段のお手入れをしてください。

เข้าใจและวิเคราะห์ต้นฉบับ ได้อย่างไร

ความหมายเป็นภาษาฉบับแปล คราวๆของตนเอง

การปรับบทแปล

การทดสอบงานแปล

ลองพิจารณาโครงตามสูตรต่อไปนี้

ประธาน(คำนาม) + คำช่วย + กรรม(คำนาม) + คำช่วย + คำกริยา

わたし は パン を たべます。

ฉัน - ขนมปัง - กิน

หาก แปลตามตัวก็จะได้ว่า ฉันขนมปังกิน แต่ในความหมายของประโยคนี้อันนี้คือ ฉันกินขนมปัง ดังนั้นการทราบถึงชนิดของคำและหน้าที่ของคำ ในภาษาญี่ปุ่นจะสามารถช่วยในการเข้าใจในตัวประโยคได้ เช่น คำคุณศัพท์ภาษาญี่ปุ่น การจะขยายคำนามจะต้องนำมาวางไว้ข้างหน้าคำนาม เช่น

たかい(คำคุณศัพท์) + くるま (คำนาม) หรือ คำวิเศษณ์ขยายคำกริยา เช่น

はやく (คำคุณศัพท์คำให้เป็นคำวิเศษณ์) + ^{ある}歩きます (คำกริยา)

あまり(คำวิเศษณ์) + わかりません(คำกริยา) เป็นต้น

ชนิดของคำในภาษาญี่ปุ่น

ในที่นี้จะของแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ คำที่ไม่มีการผันรูป ได้แก่ คำนาม คำช่วย คำวิเศษณ์ คำสันธาน คำอุทาน คำบ่งชี้ คำที่มีการผัน คือ คำกริยา คำคุณศัพท์ เป็นต้น

ดังนั้น ในเอกสารนี้จะของกล่าวถึงคำในภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้นมีทั้งหมด 8 ชนิดคำ คือ คำนาม คำช่วย คำวิเศษณ์ คำสันธาน คำอุทาน คำบ่งชี้ คำกริยา และ คำคุณศัพท์

1 คำนาม คือ คำที่กล่าวถึง คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่ และสามารถทำหน้าที่เป็น ประธานของประโยค กรรมของประโยค คำนามมีลักษณะที่ผันไม่ได้

ชนิดของคำนามแบ่งได้เป็น

1.1 คำนามทั่วไป เช่น 雨 ^{あめ} 人 ^{ひと} 水 ^{みず}

1.2 คำนามที่เป็นชื่อเฉพาะ 山田 ^{やまだ} 東京 ^{とうきょう}

1.3 คำแทนคำนาม หรือ สรรพนาม เช่น わたし あなた きみ

1.4 คำบอกจำนวน ひとつ ふたり みっか

1.5 คำนามโดยหน้าที่ เช่น こともの とことわけの

1.6 คำอาการนาม เช่น ^{べんきょう}勉強 ^{そうじ}掃除 ^{うんどう}運動 ^{うんてん}運転

2. คำช่วย คือ คำที่แสดงหน้าที่ของ คำ ในประโยคเพื่อกำกับให้คำนั้นๆทำหน้าที่อะไร คำช่วยแบ่งประเภท ตามหน้าที่ดังต่อไปนี้

หน้าที่	คำช่วย
ใช้แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำเพื่อบอกหน้าที่ของคำนาม	が、を、に、へ、から、と、で、まで、より
ระบุของขอบเขต	は、か、や、も、だけ、しか、さえ、ぐらい、ほど、ばかり、でも、こそ、など
ใช้เชื่อม ประโยค	が、けれど、から、ので、のに、し、ながら
ใช้แสดงความรู้สึกของผู้พูด	か、よ、ね、わ、さ、の、け

3 คำวิเศษณ์

คำวิเศษณ์ คือ คำที่ใช้ขยายคำกริยา ในประโยค และมีบางกรณีที่ใช้ขยายคำวิเศษณ์ด้วยกันได้ คำวิเศษณ์ในภาษาญี่ปุ่นแบ่งประเภทได้ดังต่อไปนี้

3.1 คำวิเศษณ์แสดงสภาพ คือ คำที่ใช้ขยายกริยาที่แสดงการกระทำของ คน สัตว์ สิ่งของ เช่น

(1) ^{かれ}彼はいつもここに笑っている เขายิ้มบ่อยยิ้มใหญ่อยู่เสมอ

(2) ^{かちょう}課長はものをはっきり言う人です。 ผู้จัดการแผนกเป็นคนพูดอะไรชัดเจน

3.2 คำวิเศษณ์ที่ใช้แสดงปริมาณ ระดับ คือ คำที่ใช้แสดงระดับหรือปริมาณมักใช้ขยายคำกริยา เช่น 全部、とても ^{ずいぶん}、非常に หรือ ขยายคำกริยาอุปปฏิเสธ เช่น ^{あまり}、^{ぜんぜん}、^{決して} เป็นต้น

3.3 คำวิเศษณ์ที่แสดงความถี่ คือ คำที่แสดงความถี่ของการกระทำ เช่น よく (บ่อยๆ) ときどき (บางครั้ง) ^{めったに} (แทบจะไม่) ^{たびたび} (บ่อยๆครั้ง) いつも (เสมอๆ) เป็นต้น

3.4 คำวิเศษณ์แสดงความคิด ทศนะของผู้พูด คือ คำวิเศษณ์ที่ใช้ควบคู่กับสำนวนท้ายประโยคเพื่อแสดงความคิด เช่น せひ ~V てください = せひ 来てください。มาให้ได้นะ หรือ たぶん ~だらう = 彼はたぶん 来ないだらう。เธอคงจะไม่มา เป็นต้น

3.5 คำวิเศษณ์ที่แสดงกาลเวลา คือ คำวิเศษณ์ที่แสดงช่วงเวลา ทั้งในอดีต เช่น かつて (เมื่อก่อน) さきほど (เมื่อสักครู่) ช่วงเวลาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น これから (จากนี้ไป) もうすぐ (ในไม่ช้า)
これから ^か ^{もの} 買い物 に行く。ต่อจากนี้จะไปซื้อของ

3.6 คำวิเศษณ์ที่ใช้แสดงการณลักษณะ เช่น もう (แล้ว) まだ (ยัง) やっと (ในที่สุด) すぐ (ในทันที) いよいよ (ใกล้จะ、จวนจะ) เป็นต้น
宿題 ^{しゅくだい} は まだ ^だ 出 して い な い で す。การบ้านยังไม่ส่งเลย

3.7 คำคุณศัพท์ที่ผันให้เป็นคำวิเศษณ์ คือ คำคุณศัพท์ที่ผันในรูปขยายคำกริยา เช่น 易 ^{やさ} しい ~ 易 ^{やさ} しく、静 ^{しず} かな ~ 静 ^{しず} か に ดังตัวอย่างต่อไปนี้

(1) この ^{こた} 答え を 易 ^{やさ} しく して く だ さ い。คำตอบนี้ทำให้ง่ายหน่อย

(2) 子 ども が 寝 て い て、静 ^ね か に し て く だ さ い。ลูกหลับอยู่ กรุณาเงียบๆหน่อย

4. คำสันธาน

คำสันธาน คือ คำที่ใช้เชื่อมคำหรือประโยค และบางคำสามารถเชื่อมได้ทั้งคำและประโยค

คำสันธานที่ เชื่อมระดับ คำ เช่น また は (หรือ)、ある い は (หรือ)、およ び (และ) เป็นต้น

คำสันธานที่เชื่อมระดับประโยค เช่น だから、しかし、そこで

คำสันธานที่เชื่อมทั้งระดับคำและประโยค เช่น そして、つまり

ซึ่งรายละเอียดของคำสันธานยังมีอยู่มาก เช่น คำสันธานที่บอกเหตุและผล บอกความขัดแย้ง ในรายละเอียดนี้ผู้เรียนสามารถศึกษาเพิ่มเติมใน เรื่องของไวยากรณ์พื้นฐานได้

5. คำอุทาน

คำอุทาน แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1. คำที่ใช้แสดงอารมณ์ 2. คำที่ไม่ใช่แสดงอารมณ์ เช่น คำทักทาย คำขานรับ

5.1 คำที่ใช้แสดงอารมณ์ เช่น あ、おや、まあ、あら、あれ

คำที่แสดงความรู้สึกครครไม่ถึงต่อเรื่องราวตรวนหน้า หรือสิ่งที่อีกฝ่ายพูด เช่น なんと (อะไรกันนี้)、へ (หา)

คำที่แสดงความรู้สึกเห็นด้วย เช่น はい、ええ、いや、いいえ、

คำที่แสดง ความรู้สึกเข้าใจต่อสิ่งที่อีกฝ่ายพูด เช่น なるほど(อย่างนี้เอง)、ふうん、はあ

A : 最後に、こうしたら、こうなります。สุดท้ายนี้ถ้าทำอย่างนี้ก็จะได้ อย่างนี้

B : なるほど、わかりました。 อ้อ อย่างนี้เอง

คำที่ แสดงความหมายว่ากำลังคิดหาคำตอบอยู่ เช่น さあ、ええと、あの、そうね

คำเรียกอีกฝ่ายเช่น もしもし、あのう、おい、こら、ねえ

A : あのう、すみません。 B: はい、何ですか。

5.2 คำที่ไม่ได้ใช้แสดงอารมณ์ (คำทักทาย)

เช่น おはようございます、ってきます、いってらっしゃい เป็นต้น

6. คำบ่งชี้

คำบ่งชี้ คือ คำจำพวก こ、そ、あ、ど ดังต่อไปนี้

こ	これ	ここ	こちら	この+n	こんな	こう
そ	それ	そこ	そちら	その+n	そんな	そう
あ	あれ	あそこ	あちら	あの+n	あんな	ああ
ど	どれ	どこ	どちら	どの+n	どんな	どう

หลักการการใช้คือ

こ ใช้บ่งชี้ในสิ่งที่อยู่ตรงหน้าและอยู่ในขอบเขตของผู้พูด.

そ ใช้บ่งชี้สิ่งที่อยู่ในขอบเขตผู้ฟัง

あ ใช้บ่งชี้สิ่งที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตของทั้งผู้พูดและผู้ฟัง

7. คำกริยา

คำกริยาในภาษาญี่ปุ่น คือ คำที่แสดงการกระทำหรือ ท่าทางความคิดในประโยค ในด้านภาษาญี่ปุ่นจะกล่าวว่า คำกริยา คือ ภาคแสดงในประโยค คำกริยาในภาษาญี่ปุ่นจะแบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

กริยากลุ่มที่ 1 คือ กริยาที่สามารถผันตามเสียงทั้งห้า ได้แก่เสียง อะ อิ อุ เอะ โอะ หรือ กริยาที่มีเสียงหน้า ます เป็นเสียง อิ เช่น かわいます เป็นต้น

กริยากลุ่มที่ 2 คือ กริยาที่มีเสียงหน้า ます เป็นเสียง เอะ เช่น 食べます หรือ เป็นเสียงเดียว เช่น 走ます

กริยากลุ่มที่ 3 คือกริยากลุ่มพิเศษ ที่ผันไม่เป็นไปตามกลุ่มที่ 1 และ 2 มีอยู่ 2 ตัวคือ します และ

来ます

ข้อควรระวัง มีกริยาบางตัวที่ รูปอยู่ในกริยากลุ่มที่1 แต่หลักการผันอยู่ในกลุ่มที่ 2 เช่น 借ります(ขอยืม) おきます(ตื่นนอน) และอื่นๆ

ประเภทของคำกริยาในภาษาญี่ปุ่น จะแบ่งเป็น2 ประเภท คือ สกรรมกริยา และ อกรรมกริยา

สกรรมกริยา คือ กริยาที่ต้องใช้ร่วมกับกรรมตรง โดยมีคำช่วย を แสดงหน้าที่การเป็นกรรมตรงของคำนั้น เช่น. ごはんを食べます。

อกรรมกริยา คือ กริยาที่ไม่ต้องการกรรมตรง เนื่องจากในความหมายของคำกริยา กล่าวได้สมบูรณ์แล้ว เช่น

子どもが泣いています。 เด็กร้องไห้อยู่

8. คำคุณศัพท์

คำคุณศัพท์ คือ คำที่ทำหน้าที่ขยายคำนาม เพื่อ แสดงลักษณะหรือสภาพของสิ่งนั้น

คำคุณศัพท์ สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ คำคุณศัพท์ที่ลงท้ายด้วยเสียง อิ ㇿ และคำคุณศัพท์ な โดยทั้ง 2 ประเภทนี้ มีวิธีใช้คือ นำไปวางไว้ข้างหน้าคำนาม เช่น

คำคุณศัพท์ ㇿ การจะขยายคำนามใช้ดังต่อไปนี้ เช่นคำว่า たかㇿ(แพง) เมื่อนำมาขยายคำว่า くるま (รถ) เพื่อจะทำให้ได้ความหมายว่า รถแพง ก็จะได้ たかいくるま (รถแพง) เป็นต้น

คำคุณศัพท์ な การจะนำมายขยายคำนามใช้ดังต่อไปนี้ เช่นคำว่า しんせつ(な)(ใจดี) เมื่อนำมายขยายคำนามคำว่า ひと คน เพื่อจะทำให้ได้ความหมายว่าคนใจดีก็จะได้ しんせつなひと (คนใจ) ข้อควรระวัง การนำคำคุณศัพท์ な มาขยายคำนามจะต้องนำ な มาเชื่อมด้วย

คำคุณศัพท์สามารถทำหน้าที่ คล้ายกับคำกริยาหรือเรียกว่าภาคแสดงได้ โดยวางไว้หลังประโยคหากเป็นคำคุณศัพท์ ㇿ ก็ให้วางไว้หรือเติม です เข้าไปได้ แต่หากเป็นคำคุณศัพท์ な ให้ตัด な ทิ้งแล้วเติมลงท้ายประโยค หรือเติม です เข้าไปได้ เช่น

あのひとが しんせつ です。 คนคนนั้นเป็นคนใจดี

この漢字は むずかしい です。 คำนี้นี้ยาก

考えて、やりましょう。

ลองแปลประโยคต่อไปนี้และ ให้ทำดังต่อไปนี้

1. บทความนี้มีกี่ประโยค

2. แยกชนิดของคำ

ねったいや す かた 熱帯夜の過ごし方

やかん きおん ど したまわ ねったいや し し
夜間の気温が 25度を下回らない熱帯夜になっている時などは、知らず知らずのう
ねっちゅうしょう め さ とき すいぶん ほきゅう
ちに熱中症になるおそれもあります。目が覚めた時にいつでも水分が補給できる
まくらもと みず ようい たいせつ やかん がまん つか
よう、枕元に水を用意しておくことが大切です。夜間も我慢せずにエアコンを使
こうかてき たいちょう わる
うことが効果的ですが、「エアコンを使うと体調が悪くなる」という方もいると
思います。

せんふうき へいよう ねつ
エアコンの温度をあまり下げなくても、扇風機と併用することで体に熱がこもるの
ふせ こお お ふう あ
を防げるほか、その前に凍らせたペットボトルを置いて風が当たるようにしても
れいきやくこうか こおりまくら つか くびすじ ひ こうかてき
冷却効果があります。氷枕を使って首筋を冷やすことも効果的です。

『熱中症 室内で過ごす際の対策は?』7月30日 14時02分 www3.nhk.or.jp

1. มีที่ประโยค _____
2. คำนามก็คำ _____ คำ คำช่วย _____ คำ
คำวิเศษณ์ _____ คำ คำสันธาน _____ คำ
คำอุทาน _____ คำ คำบ่งชี้ _____ คำ
คำกริยา _____ คำ คำคุณศัพท์ _____ คำ

3. แปล

ชื่อเรื่อง _____

บทที่ 5

การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาญี่ปุ่นและการแปล

1. องค์ประกอบของประโยคและการวิเคราะห์โครงสร้างของประโยค

จากที่เรียนเรื่องชนิดของคำในภาษาญี่ปุ่นมาแล้ว จะมาทำความเข้าใจในส่วนของหน้าที่ชนิดของคำเมื่อเข้ามาในประโยค ซึ่งองค์ประกอบในหน้าที่ของชนิดของคำนั้นแบ่งเป็น 4 ชนิด คือ

1. ภาคประธาน 2. ภาคแสดง 3. ส่วนเติมเต็ม 4. ส่วนขยายคำนาม

(1) ^{わたし} ^{かいしゃいん} 私は会社員です。

(2) ^{たろう} ^{みせ} ^{はい} 太郎さんがきれいな店に入りました。

ภาคแสดง เป็น “คำนามหรือคำคุณศัพท์ + です” (会社員です) หรือ คำกริยา (入りました)

ภาคประธาน หมายถึง คำนามที่เป็นหัวข้อของประโยค ในประโยคตัวอย่าง คือ (私、太郎さん)

ส่วนเติมเต็ม หมายถึง คำนามอื่นๆ ในประโยคเพื่อเติมเต็มความหมายของภาคแสดงให้สมบูรณ์ขึ้น ในภาษาญี่ปุ่นใช้คำช่วยหลังส่วนเติมเต็มเพื่อแสดงส่วนเติมเต็มนั้นๆ ทำหน้าที่อะไรในประโยค เช่น คำว่า 店 に (入りました) ส่วนเติมเต็มอาจจะเป็นสิ่งที่ถูกกระทำหรือผู้กระทำกระทำหรือเรียกว่า (กรรม) เป็นสถานที่ที่เกิดการกระทำ หรือเป็นจุดเริ่มต้นการกระทำก็ได้

ส่วนขยายคำนาม หมายถึง คำหรือวลีที่ใช้ขยายคำนาม เช่น คำว่า (きれいな ขยายคำว่า 店)

2. ขั้นตอนการวิเคราะห์ประโยคและการแปล

ขั้นที่1 ก่อนอื่น ผู้แปลควรจับความหมายคร่าวๆ ของประโยคให้ได้ว่า “ใคร – ทำอะไร” หาส่วนที่เป็น **ประธาน** และ **ภาคแสดง** ของ **ประโยคหลัก** ประธานของประโยคหลักมักหมายถึง ผู้กระทำกริยา หรือ อาจจะละประธานก็ได้ ภาคแสดง ในกรณีที่เป็นคำกริยาที่ไม่มีความหมายหรือความหมายที่ชัดเจนในตัวเอง ขึ้นอยู่กับคำนามที่ปรากฏร่วมกัน เช่น คำว่า ^{せい} ^{かく} ^{する}、^た ^{てる}、^か ^{ける} (掃除する、^{けい} ^{かく} ^を ^た ^{てる}、^{でん} ^わ ^を ^か ^{ける})

ขั้นที่2 พิจารณาส่วนอื่นๆ ในประโยคทำหน้าที่ใดระหว่าง **A** ส่วนขยายคำนาม **B** ส่วนขยายภาคแสดง

A ส่วนขยายคำนาม ภาษาญี่ปุ่นนิยมใช้ส่วนขยายคำนามค่อนข้างมาก และบ่อยครั้งที่ส่วนขยายเหล่านี้ทำให้ประโยคซับซ้อนและยาวมาก ในกรณีนี้ ผู้แปลอาจแปลขั้นต้นโดยจับความหมายโดยรวมของประโยคก่อน แต่ยังไม่ต้องแปลส่วนขยาย (ซึ่งส่วนขยายมักเป็น

รายละเอียดที่เพิ่มขึ้นมา จึงไม่ค่อยจำเป็นในการอ่านจับใจความขั้นต้น) จะทำให้เห็นโครงสร้างของประโยคได้ง่ายขึ้น

B ส่วนขยายภาคแสดง คำว่าส่วนขยายภาคแสดงในที่นี้ หมายถึงคำนามที่มี ความสัมพันธ์กับภาคแสดง (คำนามที่เป็นส่วนเติมเต็ม เช่น คำนามแสดงว่าเป็นผู้รับการกระทำ (กรรม) คำนามที่แสดงว่าเป็นสถานที่เกิดเหตุ คำนามแสดงวิธีการ เป็นต้น) และ คำวิเศษณ์

ต่อไปจะเป็นตัวอย่างแสดงการวิเคราะห์และการแปล

こ む けしょうひん う ゆ こうちょう
子ども向け化粧品の売れ行きが好調

おもちゃメーカーや化粧品会社が数年前から子ども向けの化粧品
つぎつぎ はつぱい じゅんちょう う ゆ しめ
を次々と発売し、どこも順調な売れ行きを示しています。このことか
ら、化粧品の低年齢化が急激に進んでいることがわかりました。

こ む けしょうひん う だ おおてはんばいがいしゃ
子ども向けの化粧品を売り出したのは、おもちゃの大手販売会社
けしょうひんがいしゃ
トイザラスのほか、おもちゃメーカーのバンダイ、タカラ、化粧品会社
か あき ぜんこく はんばいてん おおはば ふ
のカネボウなどです。いずれもこの秋から全国で販売店を大幅に増やす
けいかく けしょうひんしじょう の なや なか あら しじょう
計画をたてており、大人向けの化粧品市場が伸び悩む中で、新たな市場
かいたく ちから い
を開拓しようと力を入れています。

『日本語ジャーナル』 ในหนังสือเรื่อง แปลญี่ปุ่น-ไทย เบื้องต้น

ในบทความนี้มีทั้งหมด 5 ประโยค รวมหัวเรื่องแล้ว จะมาแยกประโยคกัน

ตัวหนาเอียง คือ ส่วนที่เป็นประธาน

ขีดเส้นใต้ คือ แสดงภาคแสดง

วงเล็บ คือ แสดงส่วนขยายคำนาม

ประโยคที่1 (子ども向け化粧品の) 売れ行きが好調

ขั้นตอน	ประโยค	ความหมาย
ขั้นที่1 ใคร-ทำอะไร (ประธาน-ภาคแสดง)	う ゆ こうちょう 売れ行きが好調	สภาพการขาย (ยอดขาย) ดี
ขั้นที่2		
ส่วนขยายคำนาม	こ む けしょうひん 子ども向け化粧品の	ของ เครื่องสำอางสำหรับเด็ก
ส่วนขยายภาคแสดง	ไม่มี	

ความหมายของประโยค คือ ยอดขายของเครื่องสำอางสำหรับเด็ก เป็นไปได้ดี

ประโยคที่2 おもちゃメーカーや化粧品会社が数年前から子ども向けの化粧品を次々と発売し、どこも順調な売れ行きを示しています。

เนื่องจากมี สองประโยคในประโยคเดียว จึงแยกได้เป็น 2 ประโยค คือ 2.1 2.2

2.1 おもちゃメーカーや化粧品会社が数年前から子ども向けの化粧品を次々と発売し

2.2 どこも順調な売れ行きを示しています。

ประโยค 2.1 วิเคราะห์ได้ดังนี้

2.1 おもちゃメーカーや化粧品会社が数年前から(子ども向けの)化粧品を次々と発売し

ขั้นตอน	ประโยค	ความหมาย
ขั้นที่1 ใคร-ทำอะไร (ประธาน-ภาคแสดง)	おもちゃメーカーや けしょうひんがいしゃ 化粧品会社 はつばい 発売し	ผู้ผลิตของเล่นและบริษัท เครื่องสำอาง ขาย
ขั้นที่2		
ส่วนขยายคำนาม	こ む 子ども向けの	สำหรับเด็ก

ส่วนขยายภาคแสดง	すうねんまえ 数年前から けしょうひん 化粧品 つぎつぎ 次々と	ตั้งแต่หลายปีก่อน เครื่องสำอาง เรื่อยๆ (คำวิเศษณ์)
-----------------	---	--

ความหมายของประโยค : ผู้ผลิตของเล่นและบริษัทเครื่องสำอาง ขายเครื่องสำอางสำหรับเด็ก ออกมาเรื่อยๆ ตั้งแต่หลายปีก่อน

ประโยค 2.1 วิเคราะห์ได้ดังนี้

2.2 どこも(順調な)売れ行きを示しています。

ขั้นตอน	ประโยค	ความหมาย
ขั้นที่1 ใครทำอะไร (ประธาน-ภาคแสดง)	どこも しめ <u>示しています</u>	ไม่ว่าทุกๆที่ แสดงให้เห็น
ขั้นที่2		
ส่วนขยายคำนาม	じゅんちょう 順調な	เป็นไปได้
ส่วนขยายภาคแสดง	売れ行き	ยอดขาย

ความหมายของประโยค : ทุกที่แสดงให้เห็นยอดขายที่เป็นไปได้

ประโยคที่ 3 このことから、化粧品の低年齢化が急激に進んでいることがわかりました。

ประโยคนี้ เป็นประโยคที่มีการใช้นามวลีซึ่งลงท้ายด้วยคำว่า こと จึงแยกได้เป็น 2 ประโยค ดังต่อไปนี้

3.1 このことから、[ประโยค 3.2] ことがわかりました。

3.2 化粧品の低年齢化が急激に進んでいる

ประโยค 3.1 วิเคราะห์ได้ดังนี้

3.1 このことから、[ประโยค 3.2] ことがわかりました。

ขั้นตอน	ประโยค	ความหมาย
ขั้นที่1 ใคร-ทำอะไร (ประธาน-ภาคแสดง)	<u>わかりました</u>	ละประธาน ภาคแสดง คือ รู้ ทราบ
ขั้นที่2		
ส่วนขยายคำนาม	ไม่มี	
ส่วนขยายภาคแสดง	(เนื้อหาใน3.2) こと このことから	เรื่องในเนื้อหา 3.2 จากเรื่องนี้

ประโยค 3.2 วิเคราะห์ได้ดังนี้

3.2 (化粧品)の^{けしやうひん} ^{ていねんれいか} ^{きゆうげき} ^{すす} 低年齢化が急激に進んでいる

ขั้นตอน	ประโยค	ความหมาย
ขั้นที่1 ใคร-ทำอะไร (ประธาน-ภาคแสดง)	^{ていねんれいか} <u>低年齢化が</u> ^{すす} <u>進んでいる</u>	การเปลี่ยนแปลงของช่วงอายุของคน ที่ลดลง ดำเนิน ไปเรื่อยๆ
ขั้นที่2		
ส่วนขยายคำนาม	^{けしやうひん} 化粧品の	ของการใช้เครื่องสำอาง
ส่วนขยายภาคแสดง	^{きゆうげき} 急激に	อย่างรวดเร็ว

ความหมายของประโยคที่ 3 : จากเรื่องนี้ทำให้ทราบว่า อายุของคนใช้เครื่องสำอางต่ำลงกว่าในอดีตกำลังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

ประโยคที่4 ^こ ^む ^{けしやうひん} ^う ^だ 子ども向けの化粧品を売り出したのは、おもちゃの
^{おおてはんばいがいしゃ} 大手販売会社トイザラスのほか、おもちゃメーカーのバンダイ、タカ
^{けしやうひんがいしゃ} ^か ラ、化粧品会社のカネボウなどです。

ประโยคนี้เช่นเดียวกับประโยคข้างต้น มีการใช้นามวลีเช่นเดียวกัน คือคำว่า の จึงแยกเป็น 2 ประโยค คือ

4.1 ^{こ む けしやうひん う だ}子ども向けの化粧品を売り出した

4.2 ^{おおてはんばいがいしゃ} __4.1__ のは、おもちゃの大手販売会社トイザラスのほか、おもちゃメーカーのバンダイ、タカラ、^{けしやうひんがいしゃ か}化粧品会社のカネボウなどです。

ประโยคที่ 4.1 วิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

4.1 ^{こ む けしやうひん う だ}(子ども向けの)化粧品を売り出した

ขั้นตอน	ประโยค	ความหมาย
ขั้นที่1 ใคร-ทำอะไร (ประธาน-ภาคแสดง)	^{う だ} <u>売り出した</u>	ประธาน ส่วนขยายคือคำว่า ขาย
ขั้นที่2		
ส่วนขยายคำนาม	^{こ む} 子ども向けの	สำหรับเด็ก
ส่วนขยายภาคแสดง	^{けしやうひん} 化粧品	เครื่องสำอาง

ประโยคที่ 4.2 วิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

4.2 ^{おおてはんばいがいしゃ} __4.1__ のは、(おもちゃの大手販売会社)トイザラスのほか、(おもちゃメーカーの)バンダイ、タカラ、^{けしやうひんがいしゃ}(化粧品会社の)カネボウなどです。

ขั้นตอน	ประโยค	ความหมาย
ขั้นที่1 ใคร-ทำอะไร (ประธาน-ภาคแสดง)	___のは ___ です	เรื่องของ___ คือ ___
ขั้นที่2		
ส่วนขยายคำนาม	^{おおてはんばいがいしゃ} おもちゃの大手販売会社 おもちゃメーカー ^{けしやうひんがいしゃ} 化粧品会社の	บริษัทขายของเล่นยักษ์ใหญ่ ผู้ผลิตของเล่น บริษัทเครื่องสำอาง
ส่วนขยายภาคแสดง	トイザラス	ทอยส์ อาร์ อีส บันได ทาการะ

	バンダイ、タカラ、カネボウ	คานะโบ
--	---------------	--------

ความหมายของประโยคที่ 4 : (บริษัท) ขายเครื่องสำอางสำหรับเด็ก นอกจากนี้ ทอยส์อาร์อัลด บริษัทขายของเล่นยักษ์ใหญ่แล้ว ก็มีบันได ทาการะ บริษัทผู้ผลิตของเล่น และคานะโบ บริษัทเครื่องสำอางเป็นต้น

ประโยคที่ 5 ^{あき ぜんこく はんばいてん おおはば ふ けいかく} いずれもこの秋から全国で販売店を大幅に増やす計画を ^{けしょうひんしじょう の なや なか あら しじょう かいたく} たてており、大人向けの化粧品市場が伸び悩む中で、新たな市場を開拓 ^{ちから い} しようと力を入れています。

ในประโยคนี้ แบ่งได้เป็น 2 ประโยค คือ

5.1 ^{あき ぜんこく はんばいてん おおはば ふ けいかく} いずれもこの秋から全国で販売店を大幅に増やす計画をたてており

5.2 ^{けしょうひんしじょう の なや なか あら しじょう かいたく} 大人向けの化粧品市場が伸び悩む中で、新たな市場を開拓しよう ^{ちから い} と力を入れています。

วิเคราะห์ประโยค5.1 ได้ดังนี้

5.1 ^{あき ぜんこく はんばいてん おおはば ふ けいかく} いずれも(この秋から全国で販売店を大幅に増やす)計画を たてており

ขั้นตอน	ประโยค	ความหมาย
ขั้นที่1 ใครทำอะไร (ประธาน-ภาคแสดง)	いずれも <u>たてており</u>	ทุกๆที่ ตั้งไว้
ขั้นที่2		
ส่วนขยายคำนาม	^{あき ぜんこく} この秋から全国で ^{はんばいてん おおはば ふ} 販売店を大幅に増やす	(คำอธิบายเพิ่มเติม)
ส่วนขยายภาคแสดง	^{けいかく} 計画	การวางแผน

(คำอธิบายเพิ่มเติม)

เนื่องจากสว่นขยายคำนาม ^{あき} ^{ぜんこく} ^{はんばいてん} ^{おおはば} ^ふ この秋から全国で販売店を大幅に増やす นี่เป็นการใช้กริยาขยายคำนาม ดังที่เรียนกันมาแล้วก็คือ คำกริยารูปธรรมดา(Plain form) + N ในรูปวลีนี้จึงสามารถแบ่งได้ดังนี้

^{あき} ^{ぜんこく} ^{はんばいてん} ^{おおはば} ^ふ
この秋から全国で販売店を大幅に増やす + N

ขั้นตอน	ประโยค	ความหมาย
ขั้นที่1 ใคร-ทำอะไร (ประธาน-ภาคแสดง)	^ふ <u>増やす</u>	ประธานไม่มี ภาคแสดง เพิ่ม
ขั้นที่2		
สว่นขยายคำนาม	ไม่มี	
สว่นขยายภาคแสดง	^{あき} この秋から ^{ぜんこく} 全国で ^{はんばいてん} 販売店を ^{おおはば} 大幅に	^{ตั้งแต่ฤดูใบไม้ร่วง} ตั้งแต่ฤดูใบไม้ร่วง ^{ทั่วประเทศ} ทั่วประเทศ ^{ร้านจำหน่าย} ร้านจำหน่าย ^{จำนวนมาก} จำนวนมาก

จะได้ความหมายว่า N ที่จะเพิ่มร้านจัดจำหน่ายทั่วประเทศจำนวนมากตั้งแต่ฤดูใบไม้ร่วง

ดังนั้นความหมายในประโยคที่ 5.1

คือ ทุกที่ล้วนวางแผนที่จะเพิ่มร้านจัดจำหน่ายทั่วประเทศจำนวนมากตั้งแต่ฤดูใบไม้ร่วง

วิเคราะห์ประโยค5.2 ได้ดังนี้

5.2 ((^{けしょうひんしじょう} ^の ^{なや} ^{なか} ^{あら} ^{しじょう} ^{かいたく} 大人向けの化粧品市場が伸び悩む)中で、(新たな)市場を開拓しよ
^{ちから} ^い
うと力を入れています。)

ขั้นตอน	ประโยค	ความหมาย
ขั้นที่1 ใคร-ทำอะไร (ประธาน-ภาคแสดง)	^{ちから} ^い <u>力を入れています</u>	ประธานละไว้ ภาคแสดง ^{ทุ่มกำลัง} ^{ทุ่มเท} ทุ่มกำลัง ทุ่มเท
ขั้นที่2		
สว่นขยายคำนาม	^{大人向けの} 大人向けの ^{けしょうひんしじょう} ^の ^{なや} 化粧品市場が伸び悩む	^{สำหรับผู้ใหญ่} สำหรับผู้ใหญ่ ^{ตลาดเครื่องสำอางผู้ใหญ่ชบเซา} ตลาดเครื่องสำอางผู้ใหญ่ชบเซา

	あら 新たな	ใหม่
ส่วนขยายภาคแสดง	なか 中で しじょう かいたく 市場を開拓しよう	ในขณะที่ เพื่อบุกเบิกตลาด

ความหมายในประโยคที่ 5.2 : หมู่เทพเพื่อที่จะบุกเบิกตลาดใหม่ ในขณะที่ตลาดเครื่องสำอางผู้ใหญ่ชบเซา

สรุปความหมายของประโยค 1-5

ประโยคที่1 ยอดขายของเครื่องสำอางสำหรับเด็ก เป็นไปได้ดี

ประโยคที่ 2 ผู้ผลิตของเล่นและบริษัทเครื่องสำอางสำหรับเด็กออกมาเรื่อยๆตั้งแต่หลายปีก่อน ทุกที่แสดงให้เห็นถึงยอดขายที่ไปได้ดี

ประโยคที่3 จากเรื่องนี้ทำให้ทราบว่า อายุของคนที่ใช้เครื่องสำอางต่ำลงกว่าในอดีต กำลังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

ประโยคที่4 (บริษัท) ที่ขายเครื่องสำอางสำหรับเด็ก นอกจาก ทอยส์ อาร์อัส บริษัทขายของเล่นยักษ์ใหญ่แล้วก็มี บันได ทาการะ บริษัทผู้ผลิตของเล่น และคาเนะโบ บริษัทเครื่องสำอาง เป็นต้น

ประโยคที่ 5 ทุกที่ล้วนวางแผนที่จะเพิ่มร้านจัดจำหน่ายทั่วประเทศจำนวนมากตั้งแต่ฤดูใบไม้ร่วงนี้ และหมู่เทพเพื่อที่จะบุกเบิกตลาดใหม่ ในขณะที่ตลาดเครื่องสำอางผู้ใหญ่ชบเซา

練習

วิเคราะห์โครงสร้าง และ แปลบทความต่อไปนี้

すず きこう なつ しゅうかくさか なら てんかわむら
涼しい気候で「夏いちご」収穫盛ん奈良天川村

ならけんなんぶ てんかわむら すず きこう い そだ なつ
奈良県南部の山あいにある天川村で、涼しい気候を生かして育てた夏いちごの
しゅうかく さいせいき むか てんかわむら むら たら とくさんひん ひょうこう
収穫が最盛期を迎えています。天川村は、村の新たな特産品にしようと標高
どろがわちく すず きこう い なつ
よそ 850 メートルの洞川地区の涼しい気候を生かし、おととしから夏いちごの

บทที่ 6

การเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมในประโยค

การเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมในประโยค

ในประโยคภาษาญี่ปุ่น มักมีการใช้คำช่วยหลังคำนามที่เป็นส่วนเติมเต็มของประโยคเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามนั้นๆ กับภาคแสดง เช่น ใช้คำช่วย **が** เพื่อบ่งบอกว่าคำนามนั้นเป็นผู้กระทำกริยาในประโยค ใช้ **を** แสดงผู้ถูกกระทำ(กรรม) ใช้ **で** แสดงสถานที่ที่เกิดการกระทำ เป็นต้น ดังนั้น การสังเกตว่าด้านหลังส่วนเติมเต็มมีการใช้คำช่วยคำใดจึงเป็นประโยชน์มากในการแปล เนื่องจากจะทำให้เราทราบว่าคำนามนั้นๆ มีหน้าที่อย่างไรในประโยค โดยเฉพาะในกรณีประโยคที่มีเนื้อหาซ้อนง เช่น

さくねんちょうなん たいぼう ちょうなん ちょうじょ う
昨年長男に待望の長男、長女が生まれた。

เมื่อปีที่แล้ว ครอบครัวของลูกชายคนโตได้ให้กำเนิดลูกชายและลูกสาวคนแรก

やりましょう！

ลองแปลประโยคต่อไปนี้เป็นภาษาไทยให้ถูกต้อง

やね うえ いし
1.屋根の上で石をなげる。

やね うえ いし
2.屋根の上に石をなげる。

3.時間もかかって島まで出かけた。

4.ノートなら 500円も持って行けば、買えるだろう。

5.大学でヘッドホンで音楽を聞く。

ふ ちゅうい かいだん てんらく
6.不注意から階段から転落した。

はなこ
7.花子が料理が上手だということを知っていますか。

びょうき ちゅうしゃ なお
8.この病気は注射でだけ治る。

9.この病気は注射だけで治る。

10.テーブルの上で跳び上がる。

11.テーブルの上に跳び上がる。

さしみ
12.私は刺身がいい。

13. 私は刺身さしみでいい。

14. 母が京都きょうとに行く。

15. 母さえ京都きょうとに行く。

16. 東京都心とうきょうとしんなどでひょうが。

17. 美味しいと評判ひょうばんになったラーメン店ぎょうれつにはいつも行列が。

ในการแปลคำช่วย จุดระวังมีดังต่อไปนี้

あ: คำช่วยบางตัวแม้มีความหมายใกล้เคียงกัน แต่อาจมีความหมายต่างกันอยู่ เช่นตัวอย่างที่ที่ 1、

2、 10—13

い: การใช้คำช่วยบางคำอาจเป็นการสื่ออารมณ์ของผู้พูดผู้เขียน เช่นตัวอย่างที่ 14,15,3,4

う: บางครั้งอาจใช้คำช่วยตัวเดียวกันในประโยคหลายครั้ง ผู้แปลระวังการตีความคำช่วย ว่าคำช่วยแต่ละตัวมีความหมายเหมือนกันหรือไม่ (ในภาษาญี่ปุ่นปกติ กริยา1 ตัว จะไม่ใช้คำช่วยที่มีความหมายเกี่ยวกันเกิน 1 ตัว) เช่น ประโยคตัวอย่างที่ 5,6,7

え: การสลับคำช่วยอาจทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไป เช่น ประโยคตัวอย่างที่ 8,9

お: ผู้เขียนอาจเขียนละคำกริยาไว้ให้ผู้แปลตีความ ส่วนใหญ่จะอยู่ในพาดหัวข่าว เช่นประโยคตัวอย่างที่

16,17

แบบทดสอบการแปลภาษาญี่ปุ่น

「ちりも積たまもれば、山やまとなる」これは、ことわざです。「ちり」はとても小さいごみです。「積たまもる」は、ものを少しずつ置おいて、それ

บรรณานุกรม

คชาภักษ์ หลิมเจริญ.(2563).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ

ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี: นักศึกษาชั้นปีที่ ๔ วิชาเอกภาษาญี่ปุ่น ในมหาวิทยาลัยของรัฐ.

กรุงเทพ.กรุงเทพ:มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เจียรชัย หลิมเจริญ. (2562).การพัฒนาความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นโดยใช้แนวทางการเรียนรู้แบบร่วมมือประยุกต์สำหรับนักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเลือก.กรุงเทพ:

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เจียรชัย หลิมเจริญ. (2559). การพัฒนาการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิกซอร์ว่ประยุกต์. พิษณุโลก:

มหาวิทยาลัยนเรศวร

สมเกียรติ เศวตกิจจวนิช. (2559). แปลญี่ปุ่น-ไทยเบื้องต้น กรุงเทพฯ : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-

ญี่ปุ่น)

[นภสินธุ์ แผลงศรี](#).(2561).การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ.กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย

NHK.(2564). 「大学緊急事態宣言でオンラインと学校での授業に分かれる」

สืบค้นจาก : www3.nhk.or.jp

Sheorey, R., & Mokhtari, K. (2001). Differences in the Metacognitive Awareness of Reading Strategies among Native and Non-Native Readers. System, 29, 431-449.

Tateoka Yoko.(2006). Japanese learning from reading alone to peer reading Interactive collaboration and learning's reading comprehension process.

Tokai University

服部洋子.(1985).親と子—アメリカ・ソ連・日本.新潮選書:ハードカバー

[和栗 雅子](#), [三上京子](#), [山形美保子](#), [青木俊憲](#).(2017).『読むト

レーニング』.日本留学試験の新訂版：日本留学試験の新訂版.東京

浅倉美波、瀬戸口彩、山本京子. (2010) 『新日本語能力試験対応
N2』.アルク：東京

牧野昭子・澤田幸子・重川明美・田中よね・水野マリ子著 (2001)

『みんなの日本語初級Ⅱ 初級で読めるトピック 25』スリーエー
ネットワーク

[森本智子](#), [高橋尚子](#).(2013) 『ゼットイ合格日本語の能力試験総合テキスト
N2』.Jリサーチ出版：東京

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล ผศ. คชาภัช หลิมเจริญ
Kachaphat Limjaroen
ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์
สถานที่ติดต่อ ที่ทำงาน สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-1601300
E-mail – address Kachaphat.li@ssru.ac.th
ที่อยู่ 88/29 ซอย 9 ถนนเลียบบคลองบางไผ่ ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.
นนทบุรี 11110

ประวัติการศึกษา

ระดับ	สาขา	สถาบัน
ปริญญาตรี	ศศ.บ.(ภาษาญี่ปุ่น)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ปริญญาโท	ศศ.ม.(ญี่ปุ่นศึกษา)	มหาวิทยาลัยนเรศวร

ผลงานวิจัย

- ก. ผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
- การพัฒนาการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่6โดยใช้การ
เรียนรู้แบบร่วมมือ
 - การพัฒนาการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ
สำหรับนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาโดยใช้การ
เรียนรู้แบบร่วมมือจิกซอร์ประยุกต์
 - การพัฒนาความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นขั้นพื้นฐานโดย
ใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือประยุกต์สำหรับ
นักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นวิชาเลือก

ข. ผลงานอื่นๆ

-

ค. สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

ภาษาญี่ปุ่น การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น การอ่านภาษาญี่ปุ่น

ง. ภาระงานในปัจจุบัน

งานประจำ - อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น สอนภาษาญี่ปุ่น